אכל חיפיה כמפח נפ. מסתמין ליה להנהו מיתתא ושיבבי לה עבדי שלימותם: **דאמרי שליחא דבי דינא משכחיה ואמר ליה.** אלא מסדרינן ליה עול שלימות מחרינא בתריה: **ונפ אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא.** כי אתי ההוא פלוני לבי דינא ומצי למימר ליה: **איזיל.** שכחו שלימותם קודם שגבה אותו פלוני לביתו: **עד דאמית נכי דינא לא קרעינא ליה.** ותע"ג דאמר תניתא אמתיא: **עד דלא ייתי נכי דינא.** שמעון [ן] לא תן לו ולא קיים: **עד דלייט דינא.** ויפרע לו: **לא מקרעינן ליה.** ותע"ג דאמר פרעתי: **ולא היא כיון דאמר דלייטא קרעינא.** לאלתר דלמא לית ליה זוזי השתא וטרח אגבי נחתא לדינא כל כמה דלא אתי אפקרותא הוא: **קובעין זמן.** ליום פלוני שיבא ביום פלוני: **ואם לא יבא מזמינין אותו ליום ממשי ואם לא יבא מזמינין אותו ליום שני ועד למחר לא כתבינן פתיחא שכל היום ממתינין שמא יבא: לא יהבינן ומנא ביומי ניתי.** אין מזמנין אדם לדין בניסן ובתשרי שהן זמן קניה ובקיר: **אכל** ט **נכסי ניסן.** שולחים שיבא ביום פלוני בתייר: **נכני לכא נכנה.** נתין לשמוע הלכות הרגל קודם הרגל ל' יום: **כי אתו.** תובעין לקמיה דרב נחמן ביום כלה להזמין בעלי דינין לדין: **אמר להו וכי לדידכו כנופייכו.** לעורך דיינכם הקהלתי אתכם: **מטה ושלחן מכו.** כיון דמידי דקאי גבו ביתא הוא ולא מתחזי לעלמא כי פריה וחמור ולוכא זילותא לאבוהון או ללמא כיון דנפקי ועיילי אינשי לגיתייהו וחזו להו אינשי זילותא: **ויחכם עוד.** כפריה וחמור כן מטה ושלחן: **מתני' אין פורטין.** להחליף סלעים בפרוטות מיד מוכסים ליטול הפרוטות מתיבתן שנותנין בה מעות המכס וכן מכיס של גבאי המכס שגובה כסף וגולגולת ולרבותא לפי שהן של גזל: **מפוך ציכו.** של מוכס ממעות שלו: **או מן הפוסק.** אם יש לו מעות בפוק שאין לוקח ממיתת המכס: **גמ' אכל נותן לו דינר.** היה חייב לו פרוטות למוכס מן המכס בפוק חלי דינר ואין לו פרוטות נותן לו דינר כסף ומקבל הימנו פרוטות בפוק חליו מפני שהוא כמליל מידו: **דינא דמלכותא דינא.** וזה שקיבל את המכס מן המלך בדבר קבוע כך וכך לשנה אין (ג) נזקין: **אאין לו קלפה.** אלא טוטל ככל חפציו: **מאליו.** שלא מצאת המלך אחרי יש לו קלפה: **לדי להכריח את המכס.** ותע"פ שאין כוונתו להנאת עצמו לגבות אלא להכריח בו בלטיגת כלאים: **דינא דמלכותא דינא.** ומצאת שגוזל את המוכס ישראל זה שקיבל את המכס מיד המלך נכרי בהיתר: **נודרין.** קונס כל פירות עלי אם אין תבואה זו של בית המלך: **סורגים.** רוממים: **תרמיס.** בעלי מיגרה ומריבה וגוזלי ממון: **כמוכס שהוא בנעני אנם.** ואין לחוש אם גחלו היכא לליכא חילוק הסם שאין מכין אזה מכוז: **נאין עליו בעקיפין.** בחכמה על שפוטרין את הישראל: **אחרי נמכר.** בעבד עברי הנמכר לנכרי בשוק משתעי: **שלא**

אאבל איתיה במתא לא דאמרינן אימר לא אמרו ליה דאמרי אשכחינהו שליחא דב"ד ואמר ליה בולא אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא אבל חליף אבבא דבי דינא לא אמרי אשכחוה בי דינא ואמרי ליה גולא אמרן אלא דאתי ביומיה אבל לא אתי ביומיה לא אימא אישתלויי אשתלי אמר רבא דהאי מאן דכתיב עליה פתיחא על דלא אתי לדינא עד דאתי לדינא לא מקרעינן ליה על דלא צייתי לדינא עד דצייתי לא מקרעינן ליה ולא היא הכיון דאמר צייתנא קרעינן ליה: אמר רב חסדא קובעים זמן שני וחמישי ושני זמנא וזמנא בתר זמנא ולמחר כתבינן רב דאסי איקלע בי רב כהנא חזא דהיא איתתא דאזמנה לדינא בפניא ובצפרא כתיב עלה פתיחא א"ל לא סבר לה מר להא דאמר רב חסדא קובעין זמן שני וחמישי ושני א"ל הה"מ גברא דאנים וליתיה במתא אבל איתתא כיון דאיתה במתא ולא אתיא מורדת היא: אמר רב יהודה הלא יהבינא זמנא לא ביומי ניסן ולא ביומי תשרי לא במעלי יומא טבא ולא במעלי שבתא דאבל מניסן לבתר יומי ניסן וביומי תשרי לבתר תשרי קבעינן ממעלי שבתא לבתר מעלי שבתא לא קבעינן מאי טעמא בעבידתיה דשבתא טריד אמר רב נחמן הלא יהבינן זמנא לא לבני כלה בכלה ולא לבני ריגלא בריגלא כי הוו אתו לקמיה דרב נחמן אמר להו וכי לדידכו כנופייכו והאידנא דאיכא רמאי חיישינן: אם היה דבר שיש בו אחריות חייב לשלם: מתני' היה רבי לר"ש בריה לא דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן בעי מיניה רב כהנא מרב מטה ומיסב עליה שולחן ואוכל עליו מהו אמר לו תן לחכם ויחכם עוד: **מתני' אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין ואין נוטלין מהם צדקה אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק: **גמ'** תנא אבל נותן לו דינר ונותן לו את השאר: ומוכסין והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא אמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל במוכס שאין לו קצבה דבי ר' ינאי אמרי במוכס העומד מאליו לה אהא קלא ילבש אדם כלאים אפי' על גבי עשרה בגדים להבריח בו את המכס מתני' דלא כר"ע דתניא אאסור להבריח את המכס ר"ש אומר משום ור"ע מותר להבריח את המכס בשלמא לענין כלאים בהא קמיפלגי דמר סבר דבר שאין מתכוין מותר ומר סבר דבר שאין מתכוין אסור אלא להבריח בו את המכס מי שרי והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא א"ר חנינא בר כהנא אמר שמואל במוכס שאין לו קצבה דבי ר' ינאי אמרי במוכס העומד מאליו ואיבא דמתני אהא שנודרין להרגין ולחרמין ולמוכסין שהיא של תרומה שהיא של בית מלך אע"פ שאינה של תרומה אע"פ שאינה של מלך ולמוכסין והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא א"ר חנינא בר כהנא אמר שמואל במוכס שאין לו קצבה דבי ר' ינאי אמרי במוכס העומד מאליו רב אשי אמר במוכס כנעני דתניא ישראל וכנעני אנם שבאו לדין אם אתה יכול לזכותו בדיני ישראל זכהו ואמור לו כך דינינו בדיני כנענים זכהו ואמור לו כך דינכם ואם לאו באין עליו בעקיפין דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר אין באין עליו בעקיפין מפני קידוש השם ור"ע טעמא דאיכא קידוש השם הא ליכא קידוש השם באין וגזל כנעני מי שרי והתניא אמר ר' שמעון דבר זה דרש ר"ע בשבא מזפירין מנין לגזל כנעני שהוא אסור ת"ל אחרי נמכר גאולה תהיה לו**

ו'מר סבר דבר שאין מתכוין מותר. ומצי לפני' לנכוש והא נמי (ג) דתניא מוכרי כסות מוכרין בדרכן ומוכי בצמה מדליקין (שבת דף כט: ושם) כרבי שמעון דסברי דבר שאין מתכוין שפיר נמי מצי לפני' לנכוש והא נמי

אין פורטין לא מתיבת המוכסין.

לרבנן דאמרי שפיר גזילה לא הוי יאוש בעלים ס"ס ומ"מ קתני דנותן דינר ויחזיר לו השאר ואין ילוש בגרור שפיר של גזל וכ"ש נמי דאמר שפיר גזילה הוי יאוש ומיהו בעלים דהשתא ס"ל יאוש ומיהו רשות מ"מ אין פורטין משום דדבר מגוזה הוא דתיבה וכיש מיוחדת להגניע שם גזלות שלשם ודרכו כל שעה להניח שם:

נודרין להרגים. בגדליס (דף כח.) מפרש דאמר נשפתיו שפשו יאמרו כל פירות שבעולם עלי אם איגם של תרומה ומחשב בלבו שיהא כל היום לאיזו שעה שירצה ואח"כ יאמר אלא אתא לאתויי מי שנדר בשבועה ואח"כ נזדמן לו שיהא מוכס וא